

Nr 269.

Av herr **Lövgren**, om pension åt förre banarbetaren **P. A. Eriksson**.

Förre banarbetaren Petter Alfred Eriksson i Boden anhöll år 1930 hos kungl. järnvägsstyrelsen om att komma i åtnjutande av pension, men denna ansökan blev avslagen. År 1931 förnyade Eriksson sin anhållan, men erhöll även denna gång avslag på sin framställning. I betraktande av omständigheterna i detta fall synes det dock undertecknad som om rättvisa och billighet bort föranleda ett bifall till framställningen.

Eriksson har under tiden från år 1891 till och med år 1926 helt eller delvis haft sin utkomst av arbete i statens tjänst samt under detta arbete ådragit sig en skada genom olycksfall i arbetet, som bidragit till att nedsätta hans arbetskraft och följaktligen också hans möjligheter att erhålla arbete. Vid ett besök på statens järnvägars kanslibyrå har undertecknad i handlingarna rörande hans pensionsansökan inhämtat följande data rörande hans arbete i statens tjänst:

Intyg nr	Anställd vid:	Under tiden:	Summa tid:
1	Statens Järnvägar.....	år 1891—1892	2 år
2	Kungl. Norrb. Regemente	» 1894—1897	3 »
3	Statens Järnvägar.....	» 1897—1898	2 »
3	» »	» 1901—1907	6 »
4	» »	» 1908—1910	3 »
5	Bodens Garnison	» 1910—1918	8 »
6 & 7	Statens Järnvägar.....	» $\frac{5}{8}$ 1918— $\frac{23}{4}$ 1921	2 » 8 mån.
8	» »	» $\frac{24}{4}$ 1921— $\frac{22}{12}$ 1921	8 »
9	» »	» $\frac{14}{3}$ 1922— $\frac{22}{7}$ 1922	4 »
10	Bodens Garnison	» sept.—dec. 1922	4 »
11	» »	» 1923	7 »
12	» »	» 1924	$6\frac{1}{3}$ mån.
12	» »	» 1925 och 1926 säsongarbete kortare tid.	
Summa tid cirka 33 år			

I sin år 1930 ingivna ansökan om pension har Eriksson själv beräknat den effektiva tjänstetiden fram till år 1922, då han slutade i statens järnvägars arbeten, till 26 år. Vid ärendets prövning hos kungl. järnvägsstyrelsen har man emellertid icke tagit någon hänsyn till det arbete han utförde under åren 1891—1892 i statens järnvägars tjänst och åren 1894—1897, då han var stamanställd vid Norrbottens regemente. På denna grund har

man fixerat hans anställningstid till 21 år och således ansett sig förhindrad att bifalla hans framställning.

Eriksson skadade, som ovan nämnts, den 8 september 1921 sitt högra öga under arbete på Polcirkelns station och uppbar av denna anledning livränta under år 1922 med 192 kronor för år räknat. Vid ny prövning av skadan i november år 1922 beräknades denna icke uppgå till 10 procent av arbetsförmågan och han har sedan dess icke erhållit någon livränta i anledning av olycksfallet.

Under år 1923 försökte Eriksson att åter erhålla anställning vid statens järnvägar, men erhöll icke något arbete. Det lyckades honom emellertid att erhålla arbete vid det då pågående garnisonssjukhusbygget i Boden, men efter 7 månaders arbete entledigades han utan närmare angiven orsak. Sedan dess har han under åren 1924—1926 erhållit arbete under kortare tidrymder genom fästningsintendentens försorg, men efter år 1926 har han varit helt hänvisad att försörja sig på sitt lilla jordbruk och något skoreparationsarbete som han utfört.

Under hänvisning till vad här ovan anförts samt till intyg, som befinna sig i arkivet på statens järnvägas kanslibyrå, hemställes,

att riksdagen ville bevilja förre banarbetaren Petter Alfred Eriksson pension till det belopp, som brukar utgå till arbetare i statens tjänst efter 25 års anställningstid.

Stockholm den 21 januari 1934.

O. W. Lövgren.

Åldersbetyg och intyg om Erikssons ekonomiska ställning samt ett antal arbetsbetyg tillställas vederbörande utskott.